

ducuar. Hi han casos que revelen ja incon-
cia que tenen molts mestres de la enorme res-
ponsabilitat del seu càrrec. La deficiència do-
cent és tan grossa a Manresa que'ns fóra
difícil senyalar una dotzena de persones que
no desempenyin amb rutina la tasca educativa.

Per tot quant és lamentable aquest estat de
coses, tenim el deure de constatar ja existen-
cia de la entitat ELS AMICS DE LA CUL-
TURA. Saludem amb ella, al nostre parti-
cular amic senyor Albages, ànima d'aquest
moviment saludable.

J. DE RIUDOR.

LA FÉ PAGESA

Cada masía té una llar calenta
d'on mai s'apaga el foc de sos tions,
cada masía un'àvia té viventa
qui trasmet als infants les tradicions.

I així la vida és una flama ardenta
que'ls vells encenen desde'ls seus escons
i en els cors tendres s'alça resplandenta
i en sè al bon temps du flors als branquillons.

Cada masía té un rebost de pomes,
son perfum és l'essència de les comes,
incens profús que purifica el pis.

Cada masía té una humil capella,
quan de genolls hi prega la donzella
va imitant la Verge amb el somris.

FIDEL S. RIU DALMAU.

(1)—Del llibre «El cant geòrgic», pròxim
a sortir.

LA BOIRA CENYEIX ELSPINS...

La boira ceneix els pins
manyaga i acaricianta
i s'escorre bosc endins

tan quietament que espanta.
Els pins senten l'humitat
d'uns llavis que els afalaga
i ella la gran nuditat
dels pins va palpant manyaga.
Salta el vent com foll desig,
sensualitat lleugera,
els pins la esquincen pel mig
bellugant llur cabellera.
La boira folla del vent
esparverada galopa
els pins senten greu turment
i tomben la seva copa.
O la boira sensual
amb posat de temorega!
enyorant ton pas fatal
el bosc remorós gemega.
Per entre els pins he passat
pensatiu al teu darrera
i de cada pi he copsat
una llàgrima sincera
que sa verda cabellera
freturosa, turturada
i enyoranta l'ha plorat
per tu o, boira exasperada,
que li has dat una besada
i has passat.

SALVADOR PERARNAU.